

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ : Σ.Ε.Υ.Π. ΤΜΗΜΑ : ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ : ΤΟ ΜΑΚΙΜΑΣ ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ : ΜΩΥΣΟΓΛΟΥ ΕΥΣΕΒΙΑ
ΕΠΟΠΤΡΙΑ : ΠΕΠΑ ΜΑΡΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	2
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ	4
ΜΑΣΚΕΣ.....	20
ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΕΤΑ ΤΟΝ 5ο π.Χ. ΑΙΩΝΑ	34
- <i>Νίκος Χατζηκυριάκος Γκίκας</i>	<i>38</i>
- <i>Νίκος Νικολάου</i>	<i>42</i>
- <i>Γιάννης Τσαρούχης</i>	<i>48</i>
ΜΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ.....	51
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ - ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.....	55
- <i>Τροφός</i>	<i>55</i>
- <i>Παιδαγωγός</i>	<i>58</i>
- <i>Μῆδεια</i>	<i>60</i>
- <i>Χορός</i>	<i>63</i>
- <i>Κρέοντας</i>	<i>66</i>
- <i>Ιάσονας</i>	<i>68</i>
- <i>Άγγελος</i>	<i>70</i>
- <i>Παιδιά της Μῆδειας</i>	<i>73</i>
- <i>Αιγέας</i>	<i>74</i>
ΤΡΩΑΔΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ.....	77
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ - ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ	81
- <i>Ποσειδώνας</i>	<i>81</i>
- <i>Αδηνά</i>	<i>82</i>
- <i>Εκάβη</i>	<i>84</i>
- <i>Χορός</i>	<i>86</i>
- <i>Ταλδύβιος</i>	<i>89</i>
- <i>Μενέλαος</i>	<i>90</i>
- <i>Κασσάνδρα</i>	<i>91</i>
- <i>Ανδρομάχη</i>	<i>93</i>
- <i>Ελένη</i>	<i>94</i>
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ	96
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ	99
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	100

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το δέατρο στην αρχαία Ελλάδα κατείχε μια πολύ σημαντική δέση στα κοινωνικά δρώμενα της εποχής, αφού δεν αποτελούσε μόνο πολιτιστικό αλλά και δρυσκευτικό γεγονός.

Το δέατρο ξεκίνησε την εποχή εκείνη σαν μέσο λατρείας προς τον δεό Διόνυσο, έναν δεό κατά πολύ νεότερο από τους 12 δεούς του Ολύμπου ο οποίος όμως λατρευόταν από τον κόσμο ισάξια με τους κλασικούς δεούς.

Για το μακιγιάζ στο αρχαίο δέατρο γνωρίζουμε ελάχιστα. Γνωρίζουμε ότι ξεκίνησε από τις μεταμφιέσεις που έκαναν οι πιστοί στις διονυσιακές λατρείες. Οι πιστοί φορούσαν δέρματα zώων, άληφαν το πρόσωπό τους με τρύγα (κατακάδι του κρασιού) ή το σκέπαζαν με φύλλα ή φλοιούς δέντρων και φορούσαν στεφάνι κισσού, ιερού όπως το κλήμα, φυτού του διονύσου.

Στη συνέχεια ήρδε η μάσκα, όπου αντικατέστησε το μακιγιάζ (ψυμίδιο) για πρακτικούς κυρίως λόγους, αφού τους γυνεκείους ρόλους τους υποδίωνταν άντρες και ακόμη, ο κάθε ηδοποιός, πολλές φορές υποδίωνταν πάνω από έναν χαρακτήρα.

Με το πέρασμα των χρόνων και φτάνοντας στο δέατρο της σύγχρονης εποχής, η μάσκα διατηρήτε σε πολλά δεατρικά έργα και κυρίως στο αρχαίο ελληνικό δράμα. Το μακιγιάζ ζαναμπαίνει, ενεργά αυτή τη φορά, κυρίως όμως για να λύσει τεχνικά προβλήματα όπως είναι ο φωτισμός πάνω στη σκηνή και η απόσταση του δεατή από τον ηδοποιό.

Δυστηχώς, παρόλο που το μακιγιάζ συνοδεύει πάντα τους ηδοποιούς και κυρίως της γυναίκες ηδοποίούς ελάχεστα πράγματα αναφέρονται για τον τρόπο όπου αυτό γίνεται σε κάθε εποχή, και σε κάθε παράσταση.